

मृत्यूनंतर काय होते?

तुमचा मृत्यू झाल्यावर काय होते? हा एक प्रश्न आहे जो प्रत्येकाच्या मनात आहे, कारण मृत्यू प्रत्येकाला होतो, वय, वंश, लिंग, धर्म किंवा स्थिती याची पर्वा न करता. अलेक्झांडर द ग्रेट आणि ज्युलियस सीझर यांच्यासारख्यांना ताब्यात घेतलेला हा अजिंक्य शत्रू आहे. या विषयावर आइन्स्टाईन किंवा स्टीफन हॉकिंग यांसारखे विचार किंवा सिद्धांत कधीही सिद्ध होऊ शकत नाहीत. तर बायबल काय म्हणते?

बायबलमध्ये नोंदवलेल्या येशूच्या सर्वात लक्षणीय चमत्कारांपैकी एक म्हणजे लाजरचे मृतातून पुनरुत्थान (जॉन 11). मेलेल्यातून उठवलेल्या लोकांची इतर उदाहरणे आहेत, परंतु बायबलमध्ये आधी उल्लेख केलेल्या लोकांप्रमाणेच, लाजर संपूर्ण चार दिवसांपासून मृत झाला होता. लाजर मरण पावला तेव्हा येशू म्हणाला, "आमचा मित्र लाजर झोपला आहे, पण मी त्याला उठवण्यासाठी जातो." तेव्हा त्याचे शिष्य म्हणाले, 'प्रभु, तो झोपला तर तो बरा होईल.' तथापि, येशूने त्याच्या मृत्यूबद्दल सांगितले. पण त्यांना वाटले की तो झोपेत विश्रांती घेण्याबद्दल बोलत आहे." (जॉन 11:11-13, NKJV).

मृत्यूबद्दल बायबल काय म्हणते?

बायबल मृत्यूची तुलना झोपेशी पन्नासपेक्षा जास्त वेळा करते. मृत्यूनंतर आपण झोपतो, आपण बेशुद्ध असतो; वेळ निघून जातो किंवा आपल्या आजूबाजूला काय चालले आहे याची आपल्याला जाणीव नसते. मृत्यूही तसाच असतो. बायबल म्हणते, "कारण जिवंतांना माहीत आहे की ते मरणार आहेत; परंतु मृतांना काहीच कळत नाही. . . त्यांचे प्रेम, त्यांचा द्वेष आणि त्यांचा मत्सर आता नष्ट झाला आहे" (उपदेशक 9:5, NKJV, स्तोत्र 146:4; 115:17 देखील पहा). याचा अर्थ असा होतो की लाजरला मेलेल्यातून उठवल्यानंतर, त्याने जे पाहिले किंवा अनुभवले ते शेअर करत नाही. त्याच्याकडे सांगण्यासारखे काहीही नव्हते, फक्त एकदा तो मेला होता, आणि आता तो जिवंत आहे! त्याने स्वर्ग किंवा नरक अनुभवला नाही. तो त्याच्या थडग्यात फक्त "झोपत" होता. पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी पीटरने राजा डेव्हिडबद्दलही असेच म्हटले. "माणूस आणि बंधूनी, मी तुम्हाला कुलपिता डेव्हिडबद्दल मोकळेपणाने बोलू द्या, तो मेला आणि पुरला गेला आणि त्याची कबर आजही आमच्याकडे आहे. . . कारण डेव्हिड स्वर्गात गेला नाही. . . (प्रेषितांची कृत्ये 2:29, 34). ).

तुमचा मृत्यू झाल्यावर तुमच्या आत्म्याचे काय होते?

बरेच ख्रिश्चन आत्म्याला आपल्यातील एक अमर अस्तित्व मानतात जो मृत्यूनंतर जिवंत राहतो. बायबल काय म्हणते? सुरुवातीला मानवाच्या निर्मितीचे वर्णन करताना बायबल म्हणते, “आणि परमेश्वर देवाने जमिनीच्या धूळापासून मनुष्याची निर्मिती केली आणि त्याच्या नाकपुडीत जीवनाचा श्वास फुंकला; आणि मनुष्य जिवंत आत्मा झाला” (उत्पत्ति 2:7, KJV). इतर बायबल भाषांतर म्हणतात, “... आणि माणूस जिवंत प्राणी बनला” (NKJV; NIV). देवाने माणसात आत्मा टाकला नाही. त्याने जमिनीच्या मातीपासून शरीराची निर्मिती केली आणि मग त्याने निर्जीव शरीरात आपला जीवन देणारा आत्मा फुंकला – आणि त्याचा परिणाम म्हणजे एक आत्मा किंवा जिवंत प्राणी. जेव्हा एखादी व्यक्ती मरते तेव्हा उलट घडते. जीवनाचा श्वास शरीरातून निघून जातो आणि आत्मा यापुढे अस्तित्वात नाही. हेच बायबल म्हणते. “धूळ ज्या जमिनीपासून आली त्या जमिनीवर परत येते आणि आत्मा ज्याने ते दिले त्या देवाकडे परत येतो” (उपदेशक 12:7, NIV). पुनरुत्थानाच्या वेळी, देव शरीर आणि त्याचा जीवन देणारा आत्मा पुन्हा एकत्र करतो – आणि ती व्यक्ती पुन्हा जिवंत होते.

जर आत्मे स्वतंत्र अस्तित्व म्हणून अस्तित्वात असतील जे आपण मरण पावल्यानंतर जगले तर याचा अर्थ आपल्याला अमरत्व आहे. तथापि, बायबल म्हणते की मानवांना अमरत्व नाही. फक्त देव अमर आहे (पहा 1 तीमथ्य 6:15, 16). पौल म्हणतो की नीतिमान “वैभव, सन्मान आणि अमरत्व शोधतात” (रोमन्स 2:7). जर आपल्याजवळ अमर आत्मा असेल, तर धार्मिक लोक त्यांच्याकडे आधीपासूनच असलेल्या गोष्टीचा शोध का घेतील?

मृत्यूनंतर जीवन आहे का?

जरी आपण मरत असलो तरी येशू म्हणतो, “मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, तो मेला तरी जगेल.” (जॉन 11:25). जेव्हा येशू पुन्हा येईल तेव्हा आपल्याला अमरत्व प्राप्त होईल (1 करिंथकर 15:51-54 पहा). बायबल म्हणते की जे लोक मरण पावले आहेत—नीतिमान आणि दुष्ट दोन्ही—दोन पुनरुत्थानांपैकी एकात जिवंत केले जातील. येशूच्या दुसऱ्या आगमनावेळी नीतिमानांना जिवंत केले जाईल. “कारण प्रभू स्वतः स्वर्गातून ओरडून, मुख्य देवदूताच्या आवाजाने आणि देवाच्या कर्णसह खाली उतरेल. आणि ख्रिस्तामध्ये मेलेले प्रथम उठतील.” (1 थेस्सलनीकाकर 4:16, NKJV). या

श्लोकानुसार, धार्मिक लोक मेल्यावर स्वर्गात जात नाहीत. येशू परत येईपर्यंत आणि त्यांना अमर जीवनात वाढवण्यापर्यंत ते थडग्यात झोपलेले असतात (1 करिंथकर 15:50-57 पहा) .

दुष्टांना वेगळ्या पुनरुत्थानात जिवंत केले जाते—निंदाचे पुनरुत्थान. येशू म्हणाला, “याचे आश्चर्य करू नका; कारण अशी वेळ येत आहे की जेव्हा कबरेत असलेले सर्व त्याची वाणी ऐकतील आणि बाहेर येतील – ज्यांनी चांगले केले ते जीवनाच्या पुनरुत्थानासाठी आणि ज्यांनी वाईट केले ते दंडाच्या पुनरुत्थानासाठी.” (जॉन 5:28, 29, NKJV).

नीतिमान लोक ताबडतोब स्वर्गात जातात किंवा दुष्ट लोक मरतात तेव्हा नरकात जातात याचा बायबलमध्ये संदेष्ट्यांनी कधीही उल्लेख केलेला नाही. येशू आणि त्याच्या प्रेषितांनीही ते शिकवले नाही. जेव्हा येशू त्याच्या शिष्यांना सोडणार होता तेव्हा त्याने त्यांना सांगितले नाही की ते लवकरच त्याच्याकडे येतील. “तुमचे मन अस्वस्थ होऊ देऊ नका; तुम्ही देवावर विश्वास ठेवा, माझ्यावरही विश्वास ठेवा. माझ्या वडिलांच्या घरात अनेक वाड्या आहेत; तसे नसते तर मी तुला सांगितले असते. मी तुझ्यासाठी जागा तयार करायला जातो. आणि जर मी जाऊन तुमच्यासाठी जागा तयार केली तर मी पुन्हा येईन आणि तुला माझ्याकडे घेईन. जेणेकरून मी जिथे आहे तिथे तुम्हीही असाल.” (जॉन 14:1-3, NKJV).

जेव्हा तो परत येईल, तेव्हा ख्रिस्तामध्ये झोपलेले आपले प्रिय लोक त्यांच्या थडग्यातून जागे होतील. वेळ कितीही निघून गेला, मग तो मोठा असो वा छोटा, त्यांच्यासाठी क्षणच असेल. येशूच्या आवाजाने, त्यांना त्यांच्या गाढ झोपेतून बाहेर बोलावले जाते आणि ते कोठे थांबले याचा विचार करू लागतील, एका गौरवशाली अमरत्वासाठी जागृत होतील. कारण कर्णा वाजेल आणि मेलेले अविनाशी उठवले जातील... म्हणून जेव्हा या नाशवंताने अविनाशी धारण केले आणि या नश्वराने अमरत्व धारण केले, तेव्हा असे लिहिलेले वचन पूर्ण केले जाईल: 'मृत्यू विजयाने गिळला गेला आहे. .'"

शेवटची खळबळ म्हणजे मृत्यूची वेदना, शेवटचा विचार, की ते थडग्याच्या सामर्थ्याखाली पडत आहेत, पण मग कल्पना करा, जेव्हा ते थडग्यातून उठतात तेव्हा ओरडतात,

“हे मृत्यू, तुझा डंक कुठे आहे?

हे अधोलोक, तुझा विजय कुठे आहे?” (1 करिंथ 15:55) .